

САВРШЕНОСТ МОРАЛА ПОСЛАНИКА МУХАММЕДА

كمال أخلاق النبي صلى الله عليه وسلم

<Српски – Serbian – صربي>



др. Абдул-Мухсин бин Зебн ел-Мутајри

د. عبد المحسن بن زين المطيري



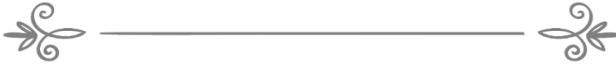
Превод: Амра Дацић

Рецензија: Ирфан Клица

ترجمة: عمرة دانتسيث

مراجعة: عرفان كليسا

Савршеност морала посланика Мухаммеда, мир над њим



Међу најјасније доказе о истинитости и веродостојности Посланиковог, нека Божији благослов и мир над њим, посланства, неизоставно убрајамо његове високе моралне особине, његов савршени карактер, доброћудност и његову природност.

Узвишени Бог о томе је казао следеће:

4) **„Јер ти си, заиста најлепше ћуди!“** (Кур'ан, Перо,

И казао је:

„Дошао вам је Посланик, један од вас, тешко му је што на муке наилазите. Једва чека да Правим путем пођете, а према верницима је благ и милостив.“ (Кур'ан, Покајање, 128)

И казао је:

„Само Божијом милошћу, ти си благ према њима; а да си осоран и груб, разбегли би се из твоје близине. Зато им праштај и моли да им буде опроштено и договарај се са њима. А када се одлучиш, онда се поуздај у Аллаха¹, јер Аллах заиста воли оне који се уздају у Њега.“ (Кур'ан, Имранова породица, 159)

¹ Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или

У том смислу су и следеће речи Узвишеног Бога:

„Има их који вређају Веровесника говорећи: 'Он верује што год чује!' Реци: 'Он чује оно што је добро, верује у Аллаха и има вере у вернике, и милост је онима између вас који верују.' А оне који Божијег Посланика вређају чека патња несносна.“²

Преноси се предаја од Сеида ибн Хишама ибн Амира да је он отишао Ибн Аббасу па га је упитао о витру³ Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим. Ибн Аббас му је рекао:

'Желиш ли да ти кажем која је особа на читавој земљиној површини најзнанија о ноћној молитви Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим?' Он је упитао: 'Ко?' Он му је рекао: 'Аиша, отиди јој и њу о томе упитај. Након тога дођи ка мени, па ми пренеси шта ти је на то одговорила.' 'Ја сам се упутио ка њој, па је упитах: 'Обавести ме, мајко верника, о моралу Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим?' Она рече: 'Зар не читаш Кур'ан?' 'Наравно, одговорих јој ја, а она ми рече: 'Морал Божијег Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, био је Кур'ан!' Након овога, рече, 'пожелео сам да више никога ништа и ни о чему не питам, све до смрти!

лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини, Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су лажна. Узвишени Бог у исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах упућује на сва остала Божија лепа имена. Хришћани и Јевреји који говоре арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

2

3Тј. о ноћној молитви (оп. прев.)

Међутим, осетих потребу, па је упитах: 'Обавести ме како је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, обављао ноћну молитву...'“ (Бележи Муслим, 746)

Енес приповеда:

„Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, имао је најлепши морал.“ (Бележе Бухарија, 5778; и Муслим, 2310)

О Веровесниковом, нека су Божији благослов и мир над њим, моралу, његовим префињеним врлинама, похваљеним особинама и обичајима, написане су многобројне студије и дела.

Ево један кратки исечак из биографије о Посланиковом, нека су Божији благослов и мир над њим, префињеном моралу:

Посланикова скромност: Енес ибн Малик приповеда да је неки човек рекао:

„Мухаммеде! Наш предводниче и сине нашег предводника! Најбољи од нас, и сине најбољег од нас!“ Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рече: „Људи, добро чувајте своју богобојазност и не допустите да вас ђаво заведе! Ја сам Мухаммед, син Абдуллаха, Божији роб и Његов посланик! Не волим да ме уздигете изнад мога степена који ми је Узвишени Бог доделио!“ (Бележи Ахмед, 12141)

Послаников стид:

Од Ебу Сеида ел-Худрија, Бог био задовољан њиме, преноси се да је рекао:

„Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, био је стидљивији од девице у њеном заклоњеном делу куће⁴. Када би видео нешто што му није драго, препознали бисмо то по изразу његовог лица.“ (Бележе Бухарија, 5751; и Муслим, 2320)

Од Аише, Бог био задовољан њом, преноси се да је рекла:

„Нека је жена питала Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, како ће да се окупа после менструације?“ Рекла је: „Споменула је да јој је наредио да се окупа, па да узме крпу натопљену мошусом и да се њоме добро очисти. Она га је упитала: 'Како ћу њоме да се очистим?' 'Слављен нека је Бог, очисти се њоме, рече Посланик и покри своје лице.' Суфјан ибн Ујејне показао нам је својом руком стављајући је на своје лице. А у другој предаји: „Потом је Веровесник, нека Божији благослов и мир над њим, осетио стид, па се окренуо на страну.“ Аиша рече: „Тада сам је повукла ка себи и објаснила јој шта је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, тиме намеравао. Рекла сам: 'Трљај и тако обриши трагове остатка крви (од менструације).‘“ (Бележе Бухарија, 309; и Муслим, 332)

Посланикова благост:

Од Енеса ибн Малика, Бог био задовољан њиме, преноси се да је рекао:

„Ишао сам са Веровесником, нека су Божији благослов и мир над њим, а на њему је била нецранска

⁴Тј. у њеној одаји, просторији у коју не улазе особе које јој нису ближа родбина (оп.прев.).

бурда (огртач) грубих рубова. Сустигао га је неки бедуин и жестоко га зграбио, тако да сам угледао површину Веровесниковог, нека су Божији благослов и мир над њим, рамена на којем је руб огртача оставио траг од жестине његовог повлачења. Бедуин му је рекао: 'Дај ми од Божије имовине која је код тебе!' Он се окрену према њему, насмеја се и наредио је да му се додели.“ (Бележе Бухарија, 2980; и Муслим, 1057)

Посланикова племенитост:

Преноси се од Ибнул-Мункедира да је рекао:

„Чуо сам Цабира, Бог био задовољан њим, да каже: 'Никада није било нешто (од овосветских ствари) затражено од Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, а да је рекао: 'Не.'“ (Бележе Бухарија, 5687; и Муслим, 2311)

„Сафван ибн Умејје је, у бици на Хунејну, следио Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, иако је био неверник, а потом се вратио у Ца'рану. Док је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, обилазио и одређивао ратни плен, Сафван је дуго посматрао гомилу плена препуну камилама, кравама и овцама. Приметивши његову запањеност ратним пленом, племенити Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, упитао га је: 'Допада ли ти се?' 'Да!', одговорио је Сафван. На то је племенити Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рекао: 'Узми, све је твоје!' Сафван је тада покупио све што је било и узбуђено је повикао: 'Толико може да буде дарезљиво само срце једног Божијег посланика! Сведочим да нема

истинског божанства осим Бога, и да је Мухаммед Његов роб и посланик!"⁵

Посланикова милост: Она заслужује да јој се посвети посебно поглавље. Узвишени Бог о њој је казао:

„Ми смо те као милост свим световима послали.“
(Кур'ан, Веровесници, 107)

У предаји коју је, у односу на осталих девет аутора хадиских збирки, забележио само имам Муслим од Ебу Хурејре, наводи се да је рекао:

„Неко је казао: 'Божији Посланиче, нека су Божији благослов и мир над њим, моли Бога против идолопоклоника!, па је он рекао: 'Ја нисам послан да проклињем, заиста сам послат само као милост!'“
(Бележи Муслим, 2599)

Његова милост обухватала је његову заједницу, његове супарнике и поборнике, младе и старе... Штавише, обухватала је животиње и инсекте, па чак и предмете.

Преноси се од Абдуррахмана ибн Абдуллаха, Бог био задовољан њима, да је његов отац рекао:

„Једном смо били са Божијим Послаником, нека су Божији благослов и мир над њим, на путовању. Он је отишао да обави нужду, па смо видели птицу са два птичића. Ми узесмо та њена два птичића, па птица поче да кружи изнад наших глава. Када је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, дошао, упитао је:

⁵Ову предају навео је Ес-Сујути у делу „Ел-Хаса'исул-кубра“, стр. 453, где је споменуо да ју је забележио Ибн Са'д. Такође, забележио ју је Ел-Вакиди у својој књизи о ратним походима, стр. 850, па у делу „Еседул-габе“, 2/20, и у „Мухтесару тарихи Димешк“, 4/6.

'Ко је узнемирио ову птицу због њених птичића? Вратите јој их!' Када је угледао мравињак који смо запалили, упитао је: 'Ко га је запалио?' 'Ми смо, одговорили смо, а он рече: 'Нико, заиста, не сме да кажњава ватром осим Господар ватре!'“ (Бележе Ахмед и Ебу Давуд)

Лепота суживота уз Посланика:

Енес је казао:

„Тако ми Бога, девет година сам га (Посланика) служио и никада нисам од њега опазио да ми је за нешто, што сам учинио, казао: 'Зашто си то и то учинио,' нити да је за нешто, што сам изоставио, казао: 'Зашто ниси учинио то и то!'“ (Бележе Бухарија, 5778; и Муслим, 2310)

Овакав величанствени морал посведочили су му и његови непријатељи, курејшевићки неверници и други. Таквим моралом био је украшен и пре ислама и након њега! Уколико бих своје размишљање усмерио ка општој Посланиковој, мир над њим, биографији, засигурно бих наишао на мноштво разноликих светлих примера који указују на његов величанствени морал. У овом тренутку задовољићемо се са једноставним примерима који, ако о њима размислиш:

...Приказаће ти, човека одеће изразито чисте

А марљиви ће приметити да је и постава јој од коже.

Његов језик није могао да изусти оно о чему ништа није знао,

Очи његове нису могле да сакрију супротно оном што се на јави показало,

А слух његов претерану хвалу о њему да поднесе није могао!

Скромност - као украс код великаша,

Искреност - тешко виђена особина код поглавара,

Проверавање информација - реткост да се нађе код учењака,

Па зар да све то буде плагијат или обмана, непоуздана вест и варалице подвала?

Бог да нас од тога сачува!

Када је, ипак, реч о конкретним и једноставним примерима који се тичу његовог, нека су Божији благослов и мир над њим, морала, они ће да буду сасвим довољни да њима докажемо истинитост његовог посланства. Сажећу их у следећем:

1. Порекао је знање невидљивог

Једном су седеле неке жене и ударале су у деф веселећи се на свадби енсаријке Ер-Реби'е бинт Му'аввиз. Том приликом спомињале су своје очеве, борце Бедра, кад једна од њих рече: „Међу нама је Веровесник, он зна шта ће сутра да се деси!“ а Посланик рече: „Немој тако да говориш, већ говори оно што си претходно говорила.“ (Бележи Ел-Бухари, 3779)

Потврда ових речи налази се у Божијој Књизи:

„Реци: 'Ја вам не кажем: 'У мене су Божије ризнице,' нити: 'Мени је познат невидљиви свет!..'“ (Кур'ан, Ел-Ен'ам, 50)

„... А да познајем невидљиво (гајб), стекао бих многа добра...“ (Кур'ан, Бедеми, 188)

2. Није испољавао супротно ономе што је скривао

Међу људима које је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, изузео из опроста на дан ослобођења Мекке био је и Абдуллах ибн Еби ес-Серх. Било је то због њиховог изузетног ангажмана на плану доношења непријатности и боли муслиманима и одвраћању од ислама. Када је он пришао Веровеснику, нека су Божији благослов и мир над њим, да му да обећање на послушност, он није хтео да му је прихвати него тек онда када се за њега по трећи пут заузео Осман, Бог био задовољан њим. Након тога пришао је својим друговима и рекао: „Зар да нико од вас није схватио моју намеру, па да устане и убије га након што сам повукао руку не прихватајући његову обећану послушност?“ „Како да знамо о чему ти мислиш, зашто нам ниси дао знак очима?“, рекоше они, а он им на то рече: „Заиста не приличи веровеснику да крадомице очима даје знакове!“ (Бележе Ебу Давуд, 2683; и Ен-Несаи)

3. Бојао се неисправног говора о Узвишеном Богу

Ел-Бухари је рекао: „Поглавље: Оно о чему је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, био упитан а о чему му претходно није дошла објава, па је рекао: 'Не знам, или није одговорио по свом мишљењу и аналогiji све док му о томе не би дошла објава. То је због речи Узвишеног Бога: **'...онако како ти Аллах објасни!'** (Кур'ан, Ен-Ниса, 105)

Ибн Мес'уд, Бог био задовољан њиме, рекао је:

„Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, био је упитан о души, па је прећутао све док му није објављен кур'ански одломак.“ (Бележи Бухарија, 7309)

Ел-Бухаријеве речи: „Поглавље: Оно о чему је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, био упитан а о чему му претходно није дошла објава, па је рекао: **'Не знам, или није одговорио по свом мишљењу и аналогiji све док му о томе не би дошла објава'**, тј. он је био у једној од две ситуације приликом питања о ономе о чему му ништа претходно није било објављено: или би казао: „Не знам, или би ћутао све док му о томе не би дошло објашњење у објави.

Под објавом се подразумева опште значење тог термина које је далеко шире од оног које подразумева објаву чије је рецитовање дело обожавања (тј. Кур'ан). У вези са тим се наводе многобројни хадиси, а међу њима је и онај који је пренесен од Ибн Омера да је неки човек дошао Веровеснику, нека су Божији благослов и мир над њим, и рекао:

„Која места су код Бога највреднија?" Он му је одговорио: „Не знам!" Потом му је дошао Џибрил (анђео Гаврило), па га је упитао, на шта му је он одговорио: **„Не знам!"** Он му је рекао: **„Упитај Господара?"**, па је **анђео Гаврило страшно задрхтао.** Овај хадис забележио је Ибн Хиббан, а Ел-Хаким бележи сличан хадис преносећи га од Џубејра ибн Мут'има.

У истом поглављу је и Ибн Мирдевејх забележио хадис од Енеса, док се у предању од Ебу Хурејре наводи да је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рекао: **„Ја не знам да ли су казне испкуп за оне над**

којима се спроведу или нису." Ову предају бележе Ед-Дарекутни и Ел-Хахим.⁶

4. Није познавао шта ће Бог да му одреди

Када је умро Осман ибн Маз'ун, Бог био задовољан њиме, енсаријка Умму ел-А'ла рекла је: „Ебу ес-Са'ибе, нека је Божија милост на тебе! Могу да посведочим да те је Бог почастио!" Тада је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, упитао: „А како ти знаш да га је Бог почастио?" Она рече: „Божији Посланиче, дражи си ми од рођеног оца, па кога ће Бог да почасти?" „Када је он у питању, њему је дошао смртни час. Тако ми Бога, и ја му желим свако добро! Тако ми Бога, иако сам Божији посланик, ја уопште не знам ни шта ће са мном да се учини!", рече он. „Након овога, Бога ми, више никога нећу да сматрам спашеним!", рекла је она.“ (Бележи Бухарија, 1186.)

Потврда овоме су речи Узвишеног:

„Реци: 'Ја нисам први посланик и не знам шта ће да буде са мном или са вама...'“ (Кур'ан, Ел-Ахкаф, 9)

Мислите ли да је Посланик избегавао лаж због сврсисходности и сналажљивости бојећи се да би ускоро, или након извесног времена, незнано могло да се открије и покаже супротно од онога што је он о њему претходно говорио? Шта га је то спречило да измишља ток догађаја који ће некоме да се деси након смрти? Зар није био сигуран да нико неће у вези са тим моћи да му приговори и да историјске чињенице неће моћи да буду доказ против њега?

⁶„Фетхул-Бари“ од Ибн Хаџера, 13/303.

Спречио га је његов величанствени морал и осећај велике одговорности пред другачијим Судијом, пред Оним који је већи и изнад целокупне људске историје и њених актера:

„И сигурно ћемо питати оне којима смо посланике слали, а питаћемо, заиста, и посланике, и изложићемо им, поуздано, све што о њима знамо, јер Ми⁷ нисмо одсутни били.“ (Кур'ан, Бедеми, 6-7)

Одломак из књиге „Непорециви аргументи о истинитости посланства Мухаммеда мир над њим“.⁸

⁷ У арапском језику постоје два типа плурала (множине). Први плурал је нумерички, односи се на нешто чија количина је више од један. Други је плурал поштовања. Када Узвишени Бог говори о Себи у Кур'ану, понекад користи арапску заменицу „нахну“, што значи Ми, као плурал поштовања.

⁸ <http://islamhouse.com/sr/books/2786508/>

